

Johdanto

Kunnioitetut lukijat!

Se informaatio, jonka te olette saanut tämän kirjan ensimmäisessä osassa, on vain pieni osuus siitä kaikesta, mikä teidän on opittava ja omaksuttava 'juurtuessanne' uuteen maahan. Tässä toisessa osassa tarkastellaan kotoutumisen niitä näkökohtia, jotka ovat kaikkein tärkeimpiä juurtumisprosessissa.

Ihminen haluaa uskoa, että jokaisen Suomeen muuttaneen ihmisen elämässä tulee sellainen hetki, että sana 'maahanmuuttaja' ei ole enää hänelle ajankohtainen ja puhuttaessa hänestä suhteensa sitä ei enää käytetä jokapäiväisessä elämässä.

Ei ole yksinkertaista tulla yhteiskunnan täysivaltaiseksi jäseneksi. Eikä kysymys ole pelkästään siitä, turvaako yhteiskunta teille sellaiset oikeudet, vaan myös siitä, että oletteko te yhteiskunnan vaatimalla tasolla. Ja lisäksi kysymys on vielä siitä, mitä te itse teette sen eteen, että te tuntisitte olonne varmaksi ja rauhalliseksi uudessa järjestelmässä, uudessa kulttuurissa ja uusien ihmisten keskellä.

Jokaisella ihmisellä on oma kohtalonsa: joku on sidoksissa Suomeen juuriensa kautta; jotakuta on aina vetänyt puoleensa se maa, missä on syntynyt; joku rakastui ja löysi perheen Suomesta; on niitäkin, jotka pakenevat oman maan sotaa ja sekasortoa, koska heidän elämänsä on vaarassa.

Suomessa taataan oikeus- ja sosiaaliturva kaikille maahanmuuttajille maan omien lakien mukaisesti. Ja jokainen maahan saapunut luottaa ja uskoo tähän.

Onko minulla ja minun perheelläni loistava tulevaisuus ja mitä minä voin tehdä toteuttaakseni omat toiveeni? Tämän saman kysymyksen voi meistä itse kukin esittää itselleen. Mutta ennen kuin ehdimme itse kysyä sitä, ehtii jo tapahtua seuraavaa: jossain virastossa tai jollain suomen kielen kurssilla joku hiljattain ystäviksemme saaduista

suomalaisista ehtii kysyä kaksi kysymystä: Miksi te olette tulleet Suomeen? (**Miksi te olette tulleet Suomeen?**) ja Miten te viihdytte täällä? (**Miten te viihdytte täällä?**). Kysytään lyhyesti ja selkeästi, venäjäksi sanottunahan se tarkoittaa isku vasten kasvoja 'прямо в лоб'. Ja siihen täytyy vastata rehellisesti ja suoraan olkapäitä kohauttamatta, hämääntymättä, ihmettelemättä.

Suomalainen odottaa maahanmuuttajalta ensimmäiseen kysymykseen konkreettista vastausta ja toiseen sekä konkreettista että positiivista. Hän toivoo, että te viihdytte täällä ja olette saapuneet maahan hyvin aikein, mutta ennen kaikkea hän odottaa teiltä vahvistusta sille, että hänen Suomensa on erinomainen maa. Kukaan ei saa rikkoo Suomen rauhaa eikä olla uhkana sen vauraudelle, itsenäisyydelle, joka niin kovin taisteluin on voitettu.

Ajatelkaa näitä kahta kysymystä, jotta olisitte valmis, kun niitä teiltä kysytään. Se on juuri se hetki, mistä alkaa tie omien tavoitteidenne toteuttamiseksi. Se, millä tavalla ja kuinka nopeasti kaikki tapahtuu, riippuu teistä.

Venäläinen kirjailija Sergei Dovlatov (Сергей Довлатов) on kirjoittanut kirjassaan Amerikkaan muuttamisesta: ”Mehän emme vaihtaneet yhteiskunnan rakennetta. Emme maantiedettä emmekä ilmastoa. Emme talousjärjestelmää, kulttuuria tai kieltä. Emmekä vaihtaneet omaa luonnettamme. Ihmiset vain vaihtavat yhdet surut toisiin, siinä koko juttu”.

Tämän tunnepitoisen arvion on antanut kirjailija, joka itse on kokenut maahanmuuton. Me olemme tietenkin vaihtaneet kaiken tai ainakin lähes kaiken, meille on jopa tullut uusia arvostuksia, me kaikki olemme alkaneet ajatella toisella tapaa entisestä ja uudesta maailmastamme. Ja lisäksi, haluammepa tai emme, on meidän kaikkien työstettävä omaa luonnettamme. Sen muuttaminen tuskin on mahdollista, mutta käytännöllisesti katsoen jokaisen kuitenkin pitää tajuta asioita, jotka tähän asti ovat olleet itselle käsittämättömiä. Suuret muutokset ja stressaavat tilanteet laittavat meistä jokaisen pohdiskelemaan ja arvioimaan asioita sekä ottamaan

käyttöön omia kykyjä uusilla toiminta-alueilla ja lisäksi toteuttamaan omat suunnitelmamme (ehkä se toteuttaminen ei aina onnistu). Ja kuinka mukava olisikaan lisätä 'suruihin' uusia iloja.

Maahanmuuttajuus on meidän itsemme valitsema kokemus. Psykologisen avun itsehoidon oppaassaan *Психология – это просто* Jack Tilton Faulkain (Чак Тилтон Фалкэн) on kirjoittanut: ”Onnelliset ihmiset kestävät elämän koettelemukset vakaasti ja rohkeasti. Toisaalta he suhtautuvat niihin kuin johonkin erottamattomaan osaan elämässä ja toisaalta he eivät kuitenkaan menetä työkykyisyyttään, vaan kestääkseen koettelemukset he tekevät kaiken, mikä on heidän mahdollisuuksiensa rajoissa. Ja onni, joka tulee rakkaudesta elämään, maailmaan ja omaan itseensä, lopulta täyttää koko elämän vastaavilla ajatuksilla, tunteilla ja toimilla”.

Toivottakaamme toinen toisillemme onnea!